

7. STRESZCZENIE W JĘZYKU POLSKIM

Jakość życia osób zakażonych wirusem HIV determinowana jest przez wiele czynników zdrowotnych i społecznych.

Celem pracy była ocena jakości życia osób zakażonych wirusem HIV leczonych w Oddziale Obserwacyjno-Zakaźnym z Pododdziałem dla Zakażonych HIV i Chorych na AIDS Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Białymstoku.

W badaniu wzięło udział 147 osób. Wykorzystano zmodyfikowany autorski kwestionariusz ankiety pt. „*Psychospołeczna sytuacja osób żyjących z HIV/AIDS w Polsce*” autorstwa dr Magdaleny Ankiersztejn-Bartczak oraz standaryzowane skale psychometryczne: Skróconą Wersję Ankiety Oceniającej Jakość Życia (*WHOQOL-BREF*), Kwestionariusz Oceny Jakości Życia SF-36, Skalę Akceptacji Choroby (*AIS*), Skalę Depresji Becka (*BDD*), Kwestionariusz Ogólnego Zdrowia (*GHQ-28*) i Skalę Satysfakcji z Życia (*SWLS*).

Dyskryminacji doświadczyło 32,7% ankietowanych. Osoby, które miały styczność z dyskryminacją (33%) wykazywały niższą jakość życia, większe nasilenie depresji oraz częstsze skłonności autodestrukcyjne. Im lepsza była ocena życia seksualnego, tym wyższa była ocena jakości życia, mniejsze nasilenie objawów depresji oraz wyższa akceptacja zakażenia i satysfakcja z życia. Pozytywne relacje z rodziną utrzymało 72% ankietowanych.

Większość respondentów oceniła swoją jakość życia na poziomie średnim. Czynniki podnoszącymi jakość życia były: ogólny stan zdrowia, brak stygmatyzacji/dyskryminacji, wsparcie społeczne/rodziny, wyższy poziom wykształcenia, pozostawanie w związku małżeńskim, satysfakcjonujące życie seksualne. Czas trwania zakażenia nie był skorelowany z jakością życia. Najczęściej dyskryminującymi osobami byli pracownicy ochrony zdrowia, co wymaga prowadzenia kampanii antydyskryminacyjnej wobec osób seropozytywnych w tej grupie zawodowej. Niski poziom akceptacji zakażenia wiązał się z niską oceną życia seksualnego oraz skłonnościami autodestrukcyjnymi. Poziom satysfakcji z życia oceniono jako niski. Dyskryminacja oraz pogorszenie relacji z rodziną były głównymi predyktorami podejmowanych prób samobójczych. Do najważniejszych zmian, jakie zaszły w życiu respondentów w związku z zakażeniem wirusem HIV zaliczono: zmianę pracy, przejście na rentę, rozpad związku, brak własnej rodziny oraz utratę przyjaciół. Badani nie mieli pozytywnego zdania na temat roli organizacji działających na rzecz osób zakażonych wirusem HIV i chorych na AIDS, dlatego organizacje te powinny bardziej angażować się w akcje społeczne, które pomogą zwiększyć świadomość społeczną na temat HIV i AIDS oraz zmniejszyć negatywne stereotypy i uprzedzenia wobec osób zakażonych.